

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — Ἐν ταῖς ἰσαρχαῖαις δραχμὰς 11

Τριμᾶται λεπτῶν 10

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσῷ 18.

Τριμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΜΑΣ ΦΥΛΑΚΙΖΟΥΝ

Μᾶς φυλακίζουν, μὰ γιατί
 Γιατί μᾶς φυλακίζουν !
 Φοβοῦνται μὴν τοὺς φύγωμε ;
 Ποιὸ εὐκολο νὰ φύγουν
 Αὐτοὶ ποῦ μ' ἓνα ἔνταλμα
 Μᾶς βρωμομεδρεσίζουν
 Κι' ὅσω μᾶς κλειοῦνε πρὸ βαθεῖᾶ
 Τὴν πόρτα μᾶς ἀνοίγουν.

✦

Μὰ τί θαρροῦν ; Πῶς χάνεται
 Μὲ μιὰ διαταγὴ τους
 Ἡ δύναμις τοῦ κονδυλίου
 Ἐστῆς φυλακῆς τὰ βᾶθη ;
 Πῶς τρέμωμε τὴ γέρικη
 Τρεμουλιαστὴ ὀργή τους.
 Ποῦ τόσαις ἔπαθε ντροπαῖς
 Κι' ἀκόμα θεὸ νὰ πάθη ;

✦

Ἄς φυλακίζουν, οἱ μωροὶ,
 Μηδὲ νὰ φυλακίζουν
 Καλὰ δὲ ξέρουν, κι' ὁ σκοπὸς
 Ποῦ κράζει «γρηγορεῖτε»
 Ἀπὸ ἔω ἀπ' τὴ φυλακῆ,
 Θωρεῖ νὰ φτερουγίζουν
 Νὰ φεύγουν τῆς ιδέαις μᾶς
 Ἐλεύθερ' Ἀβδηρῖται !

✦

Κ' ἐκεῖ ὅπου ἀκούραστοι
 Ἐργάται Γουτεμβέργοι
 Μὲ τὰ στοιχεῖα πολέμου
 Τοῦ σιδεραλφαβήτου

Ὅπου καθένα πίεσιν
 Πιεστηρίου στέργει
 Μὲ συμφωνία νὰ γυρνᾶ
 Καὶ πάλι στὸ κουτί του,
 Ἐκεῖ μαζεῦει τὰ φτερά
 Καὶ χύνει τὴν ἰδέα
 Συνθετοσελιδόνεται
 Ἀλείφεται μελάνι
 Πιέζεται, τῆς λευθερίᾶς
 Ὑψόνει τὴ σημαία
 Κι' ὀλοῦθε χύνεται χωρὶς
 Καὶ σφαῖρα νὰ τὴν πιάνη.

✦

ὦ ! φυλακίζετε, μωροὶ,
 Καὶ σίδερα περνᾶτε
 Κι' ἀγριοβασανίζετε
 Τὴ σάρκα μᾶς, τὴν ὕλη,
 Ἀνώφελα ἔστὰ σίδερα
 Τὰ νύχια σας χαλαῖτε,
 Ἐὰ δὲ μποροῦν νὰ δέσουνε
 Τὸ πνεῦμα, τὸ κονδύλι.

✦

Τὸ ἔνταλμα συλλήψεως
 Σὲ τοῦτο δὲν περνᾶει,
 Πετᾶ καὶ φεύγει, χάνεται
 Χωρὶς ποτὲ καμμία
 Νὰ τὸ κρατήσῃ φυλακῆ,
 Τὸ πνεῦμα ποῦ κρατάει
 Γερὸ κονδύλι καὶ βαρᾶ
 Παντοῦ τὴν τυραννία.

Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Μας έκτροχιάζουν έκτροχιάζόμενοι.

Δέν κάμνουν καλά.

Τὰ μέτρα εἰς τὰ ὁποῖα καταφεύγουν διὰ νὰ πείσουν τὴν διάνοιαν ἡμῶν εἶναι μέτρα μεσαιωνικά, μόλις ἐν Τουρκίᾳ ἰσχύοντα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ναυαγοῦντα ἐν τῇ ἐφικρομογῇ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθυμούμεθα, ἐπειδὴ εἶχεν ἀνάψει καὶ κορόσει τὸ περὶ σχίσματος βουλγαρικῷ ζήτημα, ὁ **Νεολόγος** ἔγραφεν ἄρθρα ζωηρότατα κατὰ Βουλγάρων καὶ Σλαύων, ὧν ἔβλεπε πανταχοῦ τὸ φάσμα τοῦ πικρολαϊσμοῦ, ἡ δὲ Ἰψηλὴ Πύλη θέλουσα νὰ περιποιηθῇ τὴν Ρωσσίαν καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς Ἰγνάτιεφ αὐτῆς ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ λογοκρισίαν καὶ δὴ ἐκάλεσε τοὺς διευθυντὰς τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ τοῖς ἐπέβαλε νὰ μὴ θέτωσιν εἰς κυκλοφορίαν τὸ φύλλον, ἂν δὲν ἀποσταλῇ πρότερον ἀντίτυπον αὐτοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τύπου καὶ δὲν ἐγκριθῇ παρ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεπίληπτον καὶ μὴ ἐγγίζον τὸ βουλγαρικὸν ὁμοούσιον· κατόπιν δὲ κατήντησε νὰ ζητῇ τὰ χειρόγραφα, πρὶν ἢ δοθῶσιν εἰς στοιχειοθεσίαν, ὅπως ἐπιτρέψῃ ἢ ἀπαγορεύσῃ αὐτήν.

Δὲν ἰδρύομεν καὶ ἡμεῖς τοιαύτην μίαν λογοκρισίαν;

Δὲν ἀντιγράφομεν τὸ ἐν Τουρκίᾳ γραφεῖον τοῦ τύπου μὲ διακοπὰς καὶ παύσεις ἐφημερίδων;

Ἄφου ἔχομεν πλέον τὴν οὐσίαν τοῦ θεσπίσματος, διατί νὰ μὴ ἔχωμεν καὶ τοὺς τύπους;

Ἐμπρὸς, Βουλευταὶ τῆς μεθαύριον συνεργομένης Βουλῆς!

Ὁ κ. Τρικούπης ἴσως σὰς ζητήσῃ τοιοῦτο νομοθέτημα. Μὴ διατάσῃτε νὰ το ἐπιψηφίσῃτε, ἀφροῦ τὸ Σύνταγμα εἶναι πλέον εἰς πολλὰ τοῦ ἄρθρου σιωπηλῶς κατηρημένον, παραγεγραμμένον, δὲν βλέπει πολὺ ἂν τοῦ λείψουν καὶ τὰ περὶ τύπου ἄρθρα του.

Ἄς τὰ πιάσῃ ἀρθροῖτις ἀπελυταρχικὴ καὶ αὐτὰ, ἡ ἄς

πάθουν ἐξάρθρωσιν, ὑπὸ τὴν σιδηρὰν τοῦ παλάμην, ἣν ἐνδυναμόνει ἡ πλειονοψηφία σας.

Ταῦτα γράφομεν ἀφορμὴν λαβόντες καὶ ἐκ τῆς προχθεσινῆς διαγωγῆς τῆς τρικουπικῆς ἀστυνομίας κατὰ τοῦ ἐκτὸς κτου παραρτήματος ἡμῶν.

Ἐθορυβήθησαν καὶ πάλιν ἐταράχθησαν τὰ ὄργανά της καὶ διέκοψαν τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ κυκλοφορίαν, μέχρις οὗ πεισθῶσιν ὅτι δὲν εἶχέ τι τὸ ἐπιλήψιμον. Ἐν Πειραιεὶ μάλιστα, καθὼς ἐμάθομεν, ἀνέπτυξε ζῆλον περισσώτερον, ἀπεδείχθη δὲ καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκεῖ ὅτι μεθ' ὅλην τὴν γωλήτητα τοῦ Φόν αὐτῆς, δὲν χωλαίνει καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία. Ἐξώγησε τοὺς ἐφημεριδοπώλας καὶ παρεκώλυσε ἐντελῶς τὴν πώλησιν τοῦ παραρτήματος ἡμῶν, ποῦ βατιζομένη καὶ κατὰ ποίας διαταγὰς δὲν ἤξεύρομεν.

Ἐκθύρξαν, καθὼς βλέπετε πόλεμον ἀμείλικτον κατὰ τῆς ἐργασίας μας, κατὰ τῆς παρουσίας μας, μὴ ἐνοοῦντες ὅτι δι' αὐτοῦ ἑαυτοὺς πολεμοῦσιν ἐγείροντες τοῦ λαοῦ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν διὰ τοιούτων παρανομιῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου βλάπτοντες καὶ τοῦ ἰσοζυγίου τὰ κέρδη· διότι ὅσῳ περισσώτερον κυκλοφοροῦμε τόσῳ περισσώτερον χρήμα εἰσέρχεται διὰ τοῦ φόρου τοῦ χάρτου ἡμῶν, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν κλπ. εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον.

Αὐτὰ πρέπει νὰ παύσουν. Ἴδου ὅτι καὶ σήμερον τὸ φύλλον ἡμῶν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ καταδιώξιμον. Ἄς μὴ φοβίζον ἀδίκως τοὺς ἐφημεριδοπώλας μὲ τὰ κυνηγητὰ τῶν ἀστυνομικῶν λαγωνικῶν των, τόσον ὥστε μήτε **ὁ Ραμπαγᾶς** διπλῶς νὰ τολμοῦν νὰ ρωναῖξουν· εἶδεμὴ καλλίτερα νὰ ἰδρῶτον συστηματικὴν ἀλλὰ τοῦρκικα λογοκρισίαν.

Βέρονε λάμ!

Ῥαμπαγᾶς.

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ

ΥΠΟ

ΧΑΡΙΑΛΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ἄρθρον τι δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 196 τῆς 29 Ἰουλίου 1874 φύλλον τῶν Καιρῶν).

Ἄφ' ὅτου κατὰ τὸ 1868 ἐγκαθιδρύθη ἡ ἀρχὴ τῶν κυβερνήσεων τῆς μειοψηφίας, πᾶν νέον βῆμα τῆς ἐξουσίας μαρτυρεῖ περὶ τοῦ σκοποῦ, εἰς ὃν αὕτη ἐποβλέπει· ἀψευδῆς δὲ ἀπόδειξις τοῦ **διεργουμένου σχεδίου**, καὶ αἱ ἄρτι διεξαχθεῖσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαί.

Βιαιότερον καὶ ἀδεξιώτερον μετῆλθον τὰ ὑπουργεῖα τοῦ κ. Βούλγαρη τὰς κυβερνητικὰς ἐπεμβάσεις, ὑπουλώτερον δὲ καὶ ἐπιτυχέστερον τὰ τοῦ κ. Ζαῦμη καὶ τοῦ κ. Δεληγεώργη κατ' οὐσίαν ὅμως ἐπίσης **κακοήθης** ὑπῆρξεν ὑφ' ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ 1868 καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὑπουργεῖα, ἡ τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐνέργεια. Ὁ κ. Βούλγαρης, ὁ κ. Ζαῦμη, ὁ κ. Δεληγεώργης **ὑπῆρξαν ὄργανα** μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πολιτικῆς, **ἐκτελειοῦνται** ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ **σχεδίου**. Οὐδεὶς αὐτῶν ἐκλήθη εἰς τὴν ἐξουσίαν **καθ' ὑπόδειξιν** τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, οὐδεὶς αὐτῶν ἐξεπροσώπησεν ἐν τῇ ἀρχῇ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους· καὶ οἱ τρεῖς ὑπῆρξαν πρόεδροι **προσωπικῆς κυβερνήσεως**, τοῦτέστιν ὑπερέται μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς **θελήσεως** ἐνεργού-

σιν ὅτε μὲν διὰ τούτου, ὅτο δὲ δι' ἐκείνου. Οὐδεμίαν ἠθικὴν εὐθύνην φέρει τὸ ἔθνος ἐπὶ τῇ διαγωγῇ τῶν προσώπων τούτων. Ἄν προήγοντο οἱ εἰρημένοι πολιτευταὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ψήφου τῆς βουλῆς ἢ παραλύσις τῆς δικαιοσύνης καὶ παρ' αὐτῶν, ὡς ἐκλεκτῶν τοῦ ἔθνους, κατάχρησις τῆς ἐξουσίας κατὰ τῆς ἐκλογῆς πρὸς παραβίασιν τῆς συνειδήσεως τῶν ἐκλογέων ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς ἐνδειξις τῆς ἀνικανότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν αὐτοδιοίκησιν· ἀλλ' ἡ διοικητικὴ καχεξία καὶ τὰ κατὰ τὰς **ἐκλογὰς ὄργανα** δὲν εἶναι ἔργον ἐξουσίας ἐκπροσωπούσης τὴν πλειονοψηφίαν τῆς βουλῆς καὶ ἐπομένως εὐθυνούσης διὰ τῶν πράξεων τῆς τῆς ἔθνους· εἶναι ἔργον ἀνθρώπων ὀφειλόντων τὴν ὑπουργικὴν αὐτῶν ὑπαρξιν εἰς μόνην τὴν ἀπόλυτον χρῆσιν τῆς ἐν τῷ Συνατάγματι ἀναγεγραμμένης ὑπὲρ τοῦ Στέμματος προνομίας τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως ὑπουργῶν. Ὁ κ. Βούλγαρης ὅτε μετὰ τὴν ἀποσύνησιν τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ Βουλῇ **συμμαχίας** τῶν κομμάτων ἐκλήθη ἐκ νέου εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἔλαβε τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, μόλις δώδεκα ἡμέρας μίλους ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐπτά ἡμέρας βουλευτὰς ὁ κ. Δεληγεώργης ὅτε ἐγένετο πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1872 καὶ διέλυσε τὴν τότε Βουλὴν μόλις δὲ εἰκοσιπέντε βουλευτῶν πρῶτατο ὁ κ. Ζαῦμη πρὸ τῆς ἐν ἔτει 1869 διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Πᾶν ἄλλο ἄρα δύναται νὰ θεωρηθῶσι τὰ παρ' αὐτῶν σχηματισθέντα ὑπουργεῖα ἢ ὡς ἔθνικα, ἢ δὲ διαγωγῇ τοιούτων ὑπουργείων οὐδὲ ὅπως δικαιολογεῖ μοιρὰς κατὰ τοῦ ἔθνους, προκλεῖ μόνον σ κ ε ψ ε ις περὶ τῆς καταχρήσεως τῆς συνταγματικῆς προνομίας τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως τῶν ὑπουργῶν. (ἀκολουθεῖ).

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

[Ζήτει τὴν συνέθειαν εἰς προηγούμενα φύλλα μόνά, διπλά, τριδίπλα καὶ τετραδίπλα].

Χ V

Ο Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ.— ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ.— Η ΒΟΥΛΗ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΥΤΗΣ.— ΟΙ ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ ΔΕΝ ΑΠΕΛΠΙΖΟΝΤΑΙ.

Ὁ κ. Τρικούπης ὅμως, ὅστις, διὰ τῶν ἀποστόλων του καὶ τῶν αὐλικῶν ἐνεργειῶν, οὐδέν τῶν βουλευτῶν τῆς πλειοψηφίας τοῦ κ. Δηλιγιάννη κατώρθωσε νὰ συγκινηθῆσιν, δὲν ἐθεώρησε συμφέρον αὐτῶ νὰ γείνη πολιτικὴ συζήτησις.

Διὰ τοῦτο ἀνεθίων εἰς τὸ βῆμα ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὸ πολιτικὸν ζήτημα, διότι τοιοῦτο δὲν ἔθεσεν ὁ κ. Λομβάρδος.

Ἄμέσως δ' ἀπάντησεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην ὁ κ. Δηλιγιάννης καυτηριάσας τοὺς σοφιστικὸς λόγους τοῦ κ. Τρικούπη.

Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ μεταφέρωμεν τὴν ἐξῆς περικοπήν, ἣτις ἦτο πέλεκυς ἀμφοστομος διὰ τὴν τότε ἐπίβουλον πολιτικὴν τοῦ κ. Τρικούπη.

«Ἡ πλειονοψηφία ὅμως, λέγει ὁ κ. Δηλιγιάννης μοὶ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτήσω ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατὰ πᾶσαν πρωτὰν ὑπονομοῦσαι τὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ἐκείνους οἱ ὅποιοι πολλάκις λησμονοῦσιν ὅχι μόνον ὅσα ἐπηγγέθησαν ἀλλὰ καὶ ὅσα ὄφειλον νὰ γνωρίζωσι, μοὶ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ παρατηρήσω πρὸς αὐτοὺς, ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες πρέπει νὰ ἔχωσιν εὐθεϊαν καὶ καθαράν τὴν πολιτικὴν αὐτῶν, δὲν εἶναι δ' ἀμόζον εἰς τοὺς πολιτικὸς ἄνδρας οἵτινες ἀξιοῦσι νὰ κυβερνήσωσι, νὰ ἐμφανίζωνται πρὸ τῶν συμπολιτῶν των μὲ πολλὰς γλώσσας καὶ μὲ ποικίλας μορφάς.»

Διὰ τῶν τελευταίων τούτων φράσεων εἰκονίζετο παρὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη λίαν εὐστόχως καὶ προσφυῶς ἡ χαμαιλεάντειος πολιτικὴ τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

* *

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν ταύτην τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἡ Βουλὴ προὐχώρησεν εἰς τὰς ἐργασίας τας.

Ἄλλ' οἱ τρικουπικοὶ δὲν ἀνηλίπισθησαν καὶ ἐκ τῆς ἰποτυχίας ταύτης.

Ὡς γενναῖοι καὶ πεπειραμένοι εἰς τὰ πελάγη τῆς πολιτικῆς ναῦται, ἀντεῖχον καὶ μετὰ θάρρους ἐπάλαιον πρὸς τὰ κύματα.

Τὸ ναυάγιον δὲν ἐφόβιζεν αὐτοὺς.

Ἐν τῇ τρικουμῇ καὶ τῇ πάλῃ ἦσαν εἰς τὸ στοιχεῖόν των.

Ἡ σιδερά θέλαισι, τὸ χαλύβδινον πείσμα, ἡ ἀδαμαντίνη τοῦ ἀρχηγοῦ των ἐπιμονή, ἡ σφοδρά του φιλαρχία τοὺς ἐνεψύχονα.

Μετηγγίζετο εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν τὸ θάρρος τοῦ ἀρχηγοῦ των.

Οἱ τρικουπικοὶ ἐξήκολούθουν πυρετωδῶς ἐργαζόμενοι κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ προλαίοντες δι' ἑαυτοὺς τὴν πρὸς τὴν ἐξουσίαν ἀγούσαν.

X

ΟΙ ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ. — Ο. Α.

Β. ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ. — ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ. — ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΙΣ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ τρικουπικοὶ ἐξήκολούθουν τὸν ἀγῶνά των, ὡς εἰπομεν ἀνωτέρω.

Ὁπλισαν εὐθύς μὲ ταχύτητα ἣτις θὰ ἐτίμα αὐτοὺς ἐν ἄλλῳ ἐνδοξοτέρῳ ἀγῶνι, τὴν τορπιλλοφόρον των Ἀκρόπολιν, τὴν θωρακοδόριδα Ἐφημερίδα καὶ ἐκίειν τὸ ἀρχαῖο τραμπάκουλο τῆς Παλιγγενεσίας. Ἐπομένως ὑπὸ δημοσιογραφικὴν ἐποψίν, ἦσαν ἐτοιμοπόλεμοι.

Τὰ φύλλα ταῦτα εἶχον, ὡς ἐσφραγισμένας διαταγὰς, ἐχούσας ἰσχὴν συναλλάγματος, ἐντολὴν νὰ γράφουν εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ γύνουν τὴν ἀπαγοήτευσιν εἰς τὸν λαόν, νὰ τοῦ ἐξατμίζουν, ὡς δι' ἀτμομηχανῆς, τὸν πολεμικὸν ἐνθουσιασμὸν του.

Ἡ Ἀκρόπολις κατεχώριζε τότε τ' ἄρθρα τοῦ μακροσκελοῦς ὡς αὐτὰ Α. Β. ἤτοι τοῦ νομαρχοῦ Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἀριστείδη Βαμπᾶ.

Ὁ λεγόμενος οὗτος Ἕλληνα ἐτόλμα, ἐν μέσῳ τῶσσι ἐνθουσιασμοῦ, καὶ ἔγραψε :

«Μὲ ποίους θὰ πολεμήσετε ; Τοὺς γνωρίζετε καλῶς τοὺς μαχητὰς τῆς Πλῆθνας ; Ποῦ εἶναι αἱ προετοιμασίαι σας ; Ποῦ αἱ ἐπιμελητεῖαί σας ; Μὲ γυμνοὺς καὶ πεινῶντας στρατιῶτας θὰ πολεμήσετε, οἵτινες λειποτακτοὺν ;»

Ἡ Παλιγγενεσία πάλιν κατεχώριζε τὰ ἄρθρα τοῦ Σπαρτιδῆ, τοῦ ἄν. διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς, χάριν τοῦ ὁποίου, ὡς ὑπηρετήσαντος μεγάλως τὸ κόμμα, ἐξεκούμπισεν ὁ κ. Τρικούπης ἀνηλεῶς τὸν χείμνηστον Γεώργιον Παράσχον ἀπὸ τῆς αὐτῆς θέσεως, ὑδρίσας ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὴν ἐθνικὴν ποίησιν βανδαλικώτατα.

Ὁ κύριος οὗτος δὲν ἔπαυσε καθεκάστην, ἐν κυρίοις ἄθροις παριστάνων κακὴν τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ μας.

«Κατὰ ἑκατοστάδας, ἔγραψεν, ἀποθνήσκουν ἐκ τύφου καὶ ἐρυσιπέλατος οἱ στρατιῶταί μας ἐν τοῖς νοσοκομείοις Τυρνάβου, Λαρίσης, Τρικκάλων καὶ Βολοῦ.»

Τὰ γραφόμενα ἀνεστάτωσαν τότε ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Πατέρες, μητέρες, ἀδελφοί, ἀδελφαί, μνησταί, σύζυγοι ἐξάδελφοι καὶ ἄλλοι συγγενεῖς ἐπορεύοντο τροχάδην εἰς τὸ τηλεγραφικὸν ἀσθμαίνοντες διὰ νὰ δίδουν τηλεγραφήματα, μὲ πληρωμένας ἀπάντησεις, ὅπως μανθάνουν περὶ τῶν οἰκείων των.

Μητέρες καὶ ἀδελφαί ἀπροστάτευτοι ἐκλαίον καὶ δὲν ἐκοιμῶντο τὰς νύκτας, διότι αἱ πτωχαὶ ἐστεροῦντο καὶ αὐτῆς τῆς δραχμῆς ἵνα τηλεγραφήσωσι καὶ μάθωσι περὶ τοῦ προστάτου των.

Ἄλλὰ τὰ δάκρυα ἐκεῖνα, ὅσα πικρὰ καὶ ἄν ἦσαν, ἐπότιζον τὸ δένδρον τῶν τρικουπικῶν ἐλπίδων, δένδρον ἀπλήστως ἀπορροφῶν αὐτὰ.

* *

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Κυριακῆς θὰ ἔχετε τὴν συνέθειαν καὶ τούτου καὶ τοῦ ἄλλου ἡμῶν «Γενηθῆτω Φῶς.»

Ῥαμπαγάς.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΛΑΟΝ

Κακοβούλως διαδίδεται παρὰ τινων πολεμίων, ἡμῶν καὶ παρὰ τῆς ἐξουσίας. ὅτι ὁ Ῥαμπαγάς, δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ πλέον ἐκδιδόμενος κατόπιν τῆς ἀντισυνταγματικῆς, ἀθαιρέτου καὶ παρανόμου κατασχέσεως τοῦ φύλλου του ἀπὸ

των πιεστηρίων, και πριν ἔτι τελειώσῃ ἡ ἐκτύπωσις τῶν φύλλων του, πριν ἢ κυκλοφορήσῃ ἐν κἄν ἐξ αὐτῶν. Ὁ **Ραμπαγάς** θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ ἐκδοσιν. Σήμερον θὰ ἔχετε τὸ φύλλον διπλοῦν μετ' ἀναδημοσίευσως τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ, μέρους τοῦ **Γενηθῆτω φῶς** καὶ τοῦ **Τὲς πταίει**, χάριν τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς κατασχέσεως, δὲν ἔλαβον τὸν **Ραμπαγά** τῆς Κυριακῆς.

Τὸ κάτωθι τοῦ Δημαρχείου Γραφεῖον τοῦ **Ραμπαγά**, ἀρθέντος τοῦ ἀστυνομικοῦ αὐτοῦ ἀποκλεισμοῦ, θὰ μὲν ἄνοικτόν πλέον εἰς τοὺς φίλους, τοὺς ἀγοραστὰς, ἢ ἄλλους ἐνδιαφερομένους.

Μ' ΑΡΕΣΕΙ

Σ τ ἡ Μ ι κ ρ ἡ.

*Μ' ἀρεοὶ γραι' εἰρ' ἐξυπνη, μὰ ἡ πολλὴ ξυπνάδα
Σ' ἐμένα ξεσπάζει,
Αἰγο κουτὴ τὴν ἠθελα, 'κὰρ ἡμερη πουλάδα,
Κορτά μου τὰ κουρτζάζη.*

Μεσόκοπος.

Σ' ΕΚΕΙΝΗ

*Στὰ μάτσα κῦττα με καλά, τὰ σὲ φωτογραφῆσω
Μέσ' στὰ δικὰ μου κ' ἀξάφνα γοργὰ τὰ τὰ σφαλίσω
Νὰ ἔχω τὴν εἰκόνα σου 'στῆς κόραις των κλεισμένη
Καθὼς τὴν ἔχω στὴν καρδιά βαθεῖα ζωγραφισμένη.*

Μεσόκοπος.

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ ΑΓΓΕΛΜΑ

Αἰ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν τὸ ἐξῆς πολῦτιμον τηλεγράφημα Ρέουτερ.

Βασιλεὺς Γεώργιος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9 Σεπτεμβρίου. Φήμη κυκλοφορεῖ, ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος προτίθεται συντόμως νὰ παραχωρήσῃ τὸν θρόνον εἰς τὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον αὐτός δὲ ν' ἀπέλθῃ εἰς Δανίαν.

ΣΗΜ. Ρ. — Εἶναι γνωστὴ ἡ περὶ τὰς εἰδήσεις ἀκρίβεια τοῦ Πρακτορείου Ρέουτερ· χαίρομεν διὰ τὴν ἐπιλήθευσεν ἢ προφητεία τοῦ **Ραμπαγά** εἰπόντος ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὅτι τὴν ἀγορὰν τοῦ νέου ἐν Δανίᾳ κτήματος τοῦ Γεωργίου θεωρεῖ ὡς σημεῖον προσεχούς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον. Ὡστε νῦν προαγγέλλεται τάξις πραγμάτων. Δοιπὸν δὲν παύουν τῖν καὶ ἡμῶν καταδιώξιν; Ὅσα δια τὸν διάδοχον δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ θελήτῃ νὰ ἐγκαινίσῃ τὴν βασιλείαν του διὰ καταδιώξεων τῆς ἐλευθεροτυπίας.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Ἡ **Ἀκρόπολις** ἐναθρονομένη ἐπὶ τῇ ὑπερόχῳ θέσει ἦν ὑπὸ ἐποψιν καταναλώσεως τῶν φύλλων αὐτῆς, κατέχει μεταξὺ τῶν συναδέλφων, ἔσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ ἐκ τῆς διὰ τὴν Ἐκθεσιν ἐκθέσεως τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων τὴν στατιστικὴν τῆς καταναλώσεως τῶν δια-

φόρων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ὑπερπράνως δὲ ἀναγράφει ὅτι αὕτη μόνη καλύπτει τὸ τρίτον τῆς καταναλώσεως 26 ἐφημερίδων. Πάει καλά. Συμμεριζόμεθα δὲ καὶ τοὺς ἐπαίνους, οὓς ἀποδίδει τοῖς ἰδρυταῖς τοῦ Πρακτορείου καὶ τοῖς Ἐφημεριδοπώλαις, εἰς τοὺς ὁποίους ἄλλως ὁ **Ραμπαγάς** ἔδειξε καὶ διὰ ποιήματος τὰς συμπαιθείας του, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τοιαῦται λεπτομερεῖαι δὲν ἦσαν κατάλληλοι διὰ τὴν Ἐκθεσιν ἀφοῦ ἀποκαλύπτουσι τὸ πενιχρὸν εἰσόδημα πολλῶν ἡμῶν ἐφημερίδων. ἔχει δὲ καὶ μίαν ἔλλειψιν ὅτι δὲν μᾶς φανερόνει τί κερδίξει καὶ τὸ Πρακτορεῖον ἐξ αὐτῶν. Ποῖα εἶναι τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα αὐτοῦ κτλ. Διὰ τῶν λεπτομερειῶν ἃς δίδει τὸ Πρακτορεῖον περὶ τῶν ἐσόδων ἡμῶν τῶν ἐφημεριδογράφων ὀλίγους ὠφελεῖ καὶ πολλοὺς βλάπτει. Τοῦ **Ραμπαγά**, φέρ' εἰπεῖν, τοῦ κα' ἔβασε πολὺ τὴν προῖκα βατισθὲν ἐπὶ πωλήσεως 500 μόνων φύλλων. Δὲν εἶναι πρέπον αὐτὸ, νὰ ψάχνετε τοιοῦτοτρόπως καὶ νὰ ἐκτίθεσθε πράγματι ἢ τζέπειν ἑνὸς δημοσιογράφου, βοῶσα πρὸς τὸν κόσμον ὅλον.

— Ὅριστε κύριοι, ἰδῆτε τί λεπτὰ ἔχω μέσα.

Ἡ καὶ ἄλλως.

— Εἶμαι, καθὼς βλέπετε, κύριοι πανὶ μὲ πανί.

Αὐτὰ εἶναι λεπτὰ ζητήματα καὶ τοιαῦται ἀποκαλύψει μᾶς χαλοῦν τὸ κρέτι το. Τί λὲς καὶ σὺ, ἀδελφε **Παλάνθρωπε**; Τὴ φτώχεια μας ἃς τὴν ἀφίνουν νὰ τὴ ξέρομε μόνονι μας. Αὐτὴ εἶναι ὁ πλοῦτός μας. Ἀλλὰ δὲν τὴν ἔχομεν διὰ τὴν ἔκθεσιν, ἀγαπητοὶ Πράκτορες, καὶ νὰ μᾶς συχωρῆτε.

Τὸ νόστιμον εἶναι ὅτι ἡ διὰ τὴν εὐρεῖαν αὐτῆς κυκλοφορίαν κολακευθεῖσα **ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ** ἔφερε κάτωθεν τῆς κεφαλίδος αὐτῆς ἡμερησία κυκλοφορία **ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ**, 0000, διότι, κατὰ τοπογραφικὸν λάθος ἔλειπε τὸ 9!

ΝΟΣΤΙΜΗ ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ

Τὸ νόστιμον εἶναι ὅτι μὲ τὴν καταδιώξιν καὶ κατάσχισιν τοῦ φύλλου τῆς Κυριακῆς, κατεδιώχθη καὶ κατεσχέθη ἐκ δευτέρου, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Τρικούπη, τὸ ἐπιγραφόμενον **τὲς πταίει**, τὸ ὁποῖον ἤρξασμεν νὰ δημοσιεύομεν ὡς ἐπιφυλλίδα! Αὐτὸ βέβαια δὲν θὰ τὸ περιμένε ὁ κ. Τρικούπης. Ὅποια αὐτοκτονία! Πρέπει νὰ διαμαρτυρηθῇ καυὰ τοῦ Γαλιγάσα, ὅστις οὕτω τὸν ἠτύκτονισε!

ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ. — Αἱ φυλακαὶ μας ἔχουν μίαν αὐλὴν, μὲ πλάτανον εἰς τὸ μέσον. αὐλὴν πλακοστρωμένην, πολὺ κατάλληλον διὰ περίπατον τῶν φυλακισμένων, ἀλλ' ἡ ἀγρία ρωμέικη δικαιοσύνη μας, ἀπαγορεύει εἰς τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς τὸν ἐκεῖ περίπατον καὶ τοὺς καταδικάζει νὰ μένουν ἀκίνητοι ἢ νὰ περιπατοῦν μόνον εἰς τοὺς διαδρόμους ὑπὸ τὰς στοάς. Δὲν ῥίπτει ἐν βιέμμα κ. Βουλπιώτη, εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν;

ΟΙ ΚΟΙΝΟΙ ΑΠΟΠΑΤΟΙ. — Ὁ,τι ἀποτρόπαιον εἶνε τὸ θέαμα τῶν κοινῶν ἀποπάτων. Σωρηδὸν ἐκεῖ τρέχουν ὅλοι πρὸς ἀποπάτησιν καὶ ἐκθέτουσι ὁ εἰς πρὸς τὴν ἄλλον τὴν περιφέρειαν των ἀναδίστατα, ὅσοι εἶναι συνειδητοὶ δὲν τοὺς μέλλει τίσσερα, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀσυνειθιστον τὸ πρᾶγμα εἶναι ὀδυνηρὸν. Ὡς περὶ συμβαίνει νὰ πάσχη τις ἢ ἐξ αἰμορροϊδῶν ἢ ἄλλου τινος νοσήματος καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ τὸν βλέπουν ἄλλοι. Οὕτω παραδιάζεται ἡ μόνη αἰδὼς τὴν ὅσων ἔχουν φυσικὰ καὶ οἱ καχοργότεροι τῶν ἀνθρώπων. Τίποτε σχεδὸν δὲν θὰ ἐστολιζεν εἰς τὸ ἰσοζύγιον, ἂν ἀπεφάσιζεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐγείρῃ μεσότοιχα μεταξὺ τῶν ὁπῶν, ἢ ἀπλῶς νὰ ὀρθώσῃ μερικὰς πέτρας.

Εἶναι διὰ τὴν ἔκθεσιν οἱ ἀπόπατοι αὐτοὶ τῶν φυλακῶν μας καὶ

προτεινόμενα νὰ σταλοῦν ἐκμαγεῖα αὐτῶν μετὰ τῶν κοσμοῦσων αὐ-
τοῦ γυνῶν περιφερειῶν, διὰ νὰ θαυμασθῇ αὐτὴ ἢ πρόοδος μας
ὅποδὲ πρὶγκήπων καὶ ἄλλων ξένων ἐρχομένων διὰ τε τὴν εἰκο-
σιπενταετίαν καὶ τὴν ἐκθεσιν.

Ἄνθρωποι ἐντρεπόμενοι κατανοοῦν νὰ τὰ κάνουν ἐπάνω των
κάλλιον παρὰ νὰ ρεζιλεύσονται ὀπίσθια των!

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΡΕΩΝ.— Αἱ φυλακαὶ βρῖθουσι κο-
ρέων. Ἔτιναι μεγάλοι ὅσα νόμμερα. Καὶ χρῆσιμοποιοῦνται.
Οἱ φυλακισμένοι τρέφουν μ' αὐτοὺς ὄρνιθια τὰ ὅποια παχύνονται
καθ' ὑπερβολὴν διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος τῆς ζωντανῆς βεντού-
ζας, ἧτις ταράττει τοὺς ὕπνους μας.

Ἡ ΔΑΒΑΝΙΚΗ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ.— Εὐχάριστος εἶναι ἡ
διαμονὴ ἡμῶν εἰς τὴν δεξιὰ πτέρυγα. Ἐξῶθεν τοῦ δωματίου ἡμῶν
ἀκούομεν κάθε ἀπομεσήμερον ἀπὸ τῆς πτέρυγος ταύτης φυλακισμέ-
νους ὅτινες συνάπτουν ὁμιλίαν ἀλθανιστὶ καὶ περὶ διαφορῶν δικα-
στικῶν ὑποθέσεων μετὰ τῶν ἀπέναντι εἰς τὴν ἀριστερὰν εὐρισκομέ-
νων καταδικῶν. Ὁ διάλογος αὐτῶν ποικίλλεται πολλὰς δι' ἐκφρα-
στικωτάτη; φρασολογίας, ἐξ ἧς παραθέτομεν ὑμῖν ὡς μερὶς ἐν
τάς ἐξῆς φράσεις :

— Βρὲ Γλὴν σὺ οὐ μπε ποῦνα.

— Νὰ βρὲ μὲ ντούαφ Παρέδροι περπάρ.

— Ἐ μὲ θὰ κοῦ βρέ ;

— Βέτε τε βράς κερατάνε.

— Ἐδὲ Πάρεδροσ Οἶρι εὐν ὀνόματι τὸ νόμο καὶ τὸ βασιλέα ζέ-
ρενι κερατάν. Ἐδὲ οὐ ντέρδον τρακάτρε, κατουνιάρ ἐδὲ μὲ ζούνε εἰ
μὲ λίδε.

Ἡ ΒΟΥΤΑ.— Ἡ βούτα βασιλεύει ἀκόμη μεθ' ὅλα τὰ τοσαῖς
γραφέντα εἰς τὰς ἐφημερίδας. Τὰ πρῶτ' ὀνομασθῆναι νὰ κόψῃ μετὰ τὸ μα-
χαίρι τὰς ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς φυλακῆς σχηματίζο-
μένας ἀναθυμιάσεις.

ΠΟΝΤΙΚΟΙ ΑΝΔΙΣΧΥΝΤΙΑ.— Κατ' αὐτὰς ἐνεφανίσθη εἰς τὸ
δυσώνυμον μέρος τῶν φυλακῶν ποντικὸς πελώριος, ὁ ὅποτος ἀγκυ-
λιάσας μίαν ξερὴ τὴν ἐμασοῦλιζεν ἀπαθέστατα ἀστενίζων ἀσκαρδα-
μικτεὶ μετὰ κάτι μάτια ὅσα μὲν ὀλεετα, κατὰ τὴν εὐφρο-
συμοίωσιν ἑνὸς τῶν φυλακισμένων, χωρὶς καθόλου νὰ παραχθῇ
καὶ νὰ διακόψῃ τὸ γεῦμά του ἐκ τεμαχίου στάμνας σφενδομισθέν-
τος κατ' αὐτοῦ. Τόσην οἰκειότητα ἀπέκτησεν τὰ τέρατα ταῦτα
μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἱκανοὶ τοιοῦτοι ποντικοὶ νὰ ἐκδώσιν
ἐνταλμα συλλήψεως κατὰ γάτας, ἀντὶ νὰ συλληφθοῦν παρ' αὐτῆς.

ΤΟΙΧΩΝ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΙΣ.— Οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων
εἶναι διακεκοσμημένοι κατὰ πομπητικὸν ρυθμὸν, διότι ἐπ' αὐτῶν
χαράσσονται διάφορα ἐρυθρὰ σχήματα ἐκ τῶν ζυλιζομένων κορέων.
Κατὰ τοῦτο οὐδὲν ἔχουν νὰ ζηλεύσιν μετὰ τοὺς τοίχους τῶν αἰθου-
σῶν τοῦ δημαρχείου μας, ἐφ' ὧν ὁ φιλόκαλος δήμαρχος κ. Φιλιπ-
πων ἐφήρμοσε τὸν χρωματισμὸν τῆς Πομπηίας.

ΤΙ ΜΑΣ ΕΚΑΜΕΝ Ο ΑΡΧΙΦΥΛΑΞ ΠΟΛΙΤΑΚΟΣ.— Προχθὲς
ὁ ἀρχιφύλαξ ὑπόλοχ. Πολιτάκος ἀπηγόρευσε νῆμντην ἐξῶθεν εἰσκόμισιν
τροφῆς, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι μετὰ δύο ὄρας
ἐπέτρεψεν εἰς τὸν κομιζοντα αὐτὴν ἐκ δευτέρου νὰ μᾶς τὴν παρα-
δώσῃ μετὰ μείρισθέντα ἄλλο ὄνομα, διὰ νὰ τῆ ἐπίτραπῇ τοῦτο.
Αὐτὸ ὅμως δὲν ἦτο τίποτε. Ὅτι μᾶς ἔκαμε τὸ ἐσπέρας ἦτο φο-
βερὸν. Ἄγνοια ἦλθε διαταγὴ του νὰ κλείσιν τὸν Ραμπαγᾶν
εἰς μίαν ἀπὲραντον αἰθουσαν μόνον. Ἡ αἰθουσα αὕτη ἄνωθεν τῶν
ἀποπατῶν κειμένη καὶ μετὰ πάντας τοὺς ὑλοπίνακας θεθρασμένους,
ἔχει ἐξῶθεν τῆς εἰσόδου αὐτῆς αὐτοσχέδιον ἀπόκατον μετὰ βόθρον
κάτωθεν ἀπεσπασμένων σανίδων τοῦ πατώματος, μεστὸν κόπρων
καὶ φρικωδῶς ὄζοντα. Ὁ μεταφέρων τὰ πράγματά μας μετὰ σπου-
δῆς ἐκεῖ Κόλας ὁ καθαριστής, ὅσῳ καὶ ἂν ἦναι συνειθισμένος εἰς τὸ
ἀνομιλεῖν ἀκαθαρσίας, ἔφραπτε τοὺς ρύθωνάς του καὶ μᾶς ἔλεγε :

— Νὰ εἴχαμε κάμποσο λιβάδι ἐδῶ νὰ κεννίσετε τὴν νύκτα,
μποροῦσε νὰ βασιτάξτε.

Ἡ ἀπανθρωπία πάλιν αὕτη τοῦ Πολιτάκου μᾶς κατέπληξε.
Διατὶ ἐφέρετο οὕτω πρὸς ἡμᾶς ; Εἶχεν ἀνωτέρας διαταγὰς ; Μᾶς
εἶπον ὅτι ὁ ἀνθρωπος αὐτὸς εἶναι Μανιάτης, ἀλλὰ δὲν τὸ πιστεύο-
μεν. Ὅσους Μανιάτας ἐγνωρίσαμεν εἶναι ὅλοι γενναῖοι, ἱπποτικοὶ

καὶ φιλόξενοι. Ἐχομεν δὲ φίλους ἀναριθμητοὺς μετὰ αὐτῶν. Καὶ
ὅσοι μάλιστα διὰ λόγους πολιτικούς, δὲν τὰ εἶχον ἄλλοτε καλὰ
μαζὶ μας, σήμερον ἀγαποῦν τὸν ΡΑΜΠΑΓΑΝ. Ἄλλὰ τί ἔχει λοι-
πὸν μαζὶ μας; αὐτὸς ὁ ἦρωσ τοῦ Γκριτζόβλι; Προσωπικὸν τι πά-
θος ; Ἥμεῖς οὔτε τὸν γνωρίζομεν. Καταγγέλλομεν τὴν πρὸς τὸν
ΡΑΜΠΑΓΑΝ διαγωγὴν του εἰς τοὺς ἀπειροπληθεῖς ἡμῶν φίλους
Μανιάτας, εἰς τὴν Μάνην ὅλην ἢ ἔμαθε ν' ἀγαπᾷ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ
διὰ τὸ ἀρεμάνιον τῶν τέκνων αὐτῆς, ἀπὸ τῶν ὁποίων προσδοκᾷ
μῖαν ἡμέραν τὴν γενναϊότεραν ὑποστήριξιν εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν δημο-
κρατικῶν ἰδεῶν.

ΧΟΙΔΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ.— Γῆν Τρίτην εἰς τὰς φυλακὰς ὅπου
εἴμεθα, εἰς τῶν φυλακισμένων ἐξήτει παρὰ τοῦ Ρόκκου μας νὰ με-
σολαβήσῃ παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις τῶν φυλακῶν, ἧτοι τῷ ἀρχιφύλακι
καὶ λοιποῖς, πρὸς διευκόλυνσιν παραγγελίας του τινός, ὁ δὲ Ρόκκος
τῆ ἀπήντησεν

— Ἄδόνατον σήμερον εἶναι ὅλοι, εἶπε, ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ γι' αὐτὸ πα-
ρήγγεῖλα εἴησιν φορτώματα φυσικῶν.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ— Ἐχομεν ἡμέ-
ρας νὰ λάβωμεν ἐπιστολήν. Τί νὰ συμβαίη ἄρα γὰρ ; Μήπως κατ'
ἀνωτέραν διαταγὴν, συνέστη cabinet noir διὰ τὸν ΡΑΜΠΑΓΑΝ ;
Νὰ τὸ ζῆρωμεν τοῦλάχιστον. ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ !

ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΕΣ ΚΑΘ' ΗΜῶΝ.— Ἡ αὐτὴ αὐστηρότης ἐξηκο-
λοῦθει καὶ χθὲς καθ' ἡμῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συγκοινωνήσωμεν
μετὰ τῶν ἐξῶ κτλ. Ἄλλὰ δὲν πταίει ὁ ἀρχιφύλαξ, ἀφῶ ὑπάρχουν
ἀνωτέρας διαταγαί. Ἐχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην μερικῶν πραγμάτων
καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ λάβωμεν.

Παραρρητόεις τῆς ἐρασίας μας.— Εἰς τὴν ἀ-
στυνομίαν, καὶ ἀφῶ ἀκόμη ἀπελογήθημεν εἰς τὴν ἀνάκρισιν
δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ στείλωμεν ὕλην εἰς τὸ τυπογραφεῖον
ὅπως ἀναγγεῖλωμεν, διὰ παραρτήματος τὴν σύλληψιν τοῦ κ.
Κλεάνθου Ν. Τριανταφύλλου. Μᾶς ἐδέσμευσαν οὕτω τὴν διά-
νοιαν ἀντισυνταγματικώτατα. Ἄλλὰ τί νὰ κάμῃς ; Εἰς ἀ-
στυνόμος εἶναι Τσάρος εἰς τοιαύτας περιστάσεις, καὶ εἶσαι
μουζικός του, οἷσδ' ἕποτε καὶ ἂν ἦσαι.

Αὐστηρότητες καθ' ἡμῶν.— Σήμερον δὲν μᾶς
ἐπιτρέπεται νὰ συγκοινωνήσωμεν μετὰ τῶν φίλων μας, οὔτε
νὰ συνομιλήσωμεν μετ' αὐτῶν. Ἄν ἐξακολουθῇ οὕτω τὸ
πρᾶγμα, θὰ γεινώμεν πρώτης δυνάμεως εἰς τὴν παντομίαν.

Φυλακισμένος ἐρωτᾷ τὸ πρῶτ' τὸν **Ραμπαγᾶν** ἐξελ-
θόντα τοῦ δωματίου ὅπου τὸν εἶχε κλείσει ὁ Πολιτάκος :

— Καὶ εἶχε ἀπόπατο τὸ δωματιο ;

Ἐδὲ **Ραμπαγᾶς** :

— Ἦταν ὅλο ἀπόπατος !

Χθὲς τοῦ Σταυροῦ, ἐφάλη λειτουργίαν ἐν τῷ ναφ τῶν φυ-
λακῶν τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος, ἱεροουργόντος τοῦ ἀληθῆ
σεβασμιτοῦ ἱερέως Ἀλεξίου, καὶ κατανυκτικῶς ψάλλοντος τοῦ
συμφυλακισμένου μεθ' ἡμῶν ὑποδίκου Ἀναγνώστη Παπαγεωρ-
γίου, τῶν ἐκ Καρδίτσας τῆς Κοπαίδος. Οἱ φυλακισμένοι ἤ-
κουσαν μετ' εὐλαθείας τὴν θείαν λειτουργίαν ἀσπασθέντες
τὸν Σταυρὸν καὶ δεχθέντες παρὰ τοῦ ἱερέως τὰς κατ' ἔθιμον
διανεμομένας ἀνθοδέσμας.

Τὸ θέαμα ἦτο ὅ,τι ὑψηλόν, διότι οὐδαμοῦ ἀρμόζει τὸσον
ἢ τοῦ Σταυροῦ ἐορτῆ ὅσον ἐν μέσῳ τῶν ἁμαρτωλῶν, ὑπὲρ ὧν
ὁ Ἰησοῦς ἐσταυρώθη.

Κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ἐκκλησίας, μεταξύ δύο φυλακισμένων.

— Χρόνια πολλά.

— Μὰ ὄχι ἄδω μέσα.

Γουλιέλμος Χριστιανός.

Αον

Τῆ 10 Ὀκτωβρίου τοῦ 1862, μετὰ τὴν τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Κύθνου κατὰ τὸν Φεβρουάριον, τὸν Μάρτιον καὶ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1862 ἀποτυχίαν τῆς τε Λαϊκῆς καὶ τῆς Στρατιωτικῆς πανηγυρικῆς ἐξεγέρσεως, εἰς ἀγαθὸς ἀλλ' αὐταρχικὸς βασιλεὺς, ὁ Ὁθων, οὗ ὁ πατὴρ Λουδοβίκος, ποιητὴς ἐστεμμένος καὶ ἔψαλε, καὶ εἰργάσατο, καὶ ἐκθύμως τὸν ἱερὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς πολυδάκρυ καὶ πολυστένακτον ἀγῶνα συνέδραμε, τὸ ἔδαφος τῆς Παλλάδος πόλεως εἰς αἶμα κατελίμπανεν, δάκρυσι καὶ αἵματι περερρῶμενος, ἕνεκα τῆς τοῦ σφαλεροῦ παρελθόντος καὶ τῶν κατ' αὐτὸ ἀμαρτηθέντων πικρᾶς ἀναμνήσεως.

«Ἐν Ἀδου οὐκ ἔστι μετάνοια !»

Προσωρινὴ κυβέρνησις ἐκ τοῦ Δημητρίου Βούλγαρη, τοῦ Κωνσταντίνου Κανάρη καὶ τοῦ Βενιζέλου Ρούφου συνεκροτεῖτο.

Εἰς τὰ ὑπουργικὰ ἐδώλια ὁ Ἐπαμινώνδης Δεληγεώργης, ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνοῦρος, ὁ Τάτσης Μαγγίνας, ὁ Δημήτριος Μαυρομιχάλης, ὁ Θρασύβουλος Ζατμης, ὁ Ἀδαμάντιος Διαμαντόπουλος, ὁ Δημήτριος Καλλιφρονᾶς καὶ ὁ Βασίλειος Νικολόπουλος ἀνεβιβάζοντο.

Τὰ τῆς πατρίδος οὐ καλῶς, ἕνεκά τινων πολιτευομένων καὶ τὰ τῆς πατρίδος κυβερνώντων, οἵτινες περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ οὐ περὶ ἀρχῶν ἐρίζοντες εἰς τὴν ἐσχάτην παραφροσύνην περιήχθησαν, ἔδαινον.

✠

Ἡ περὶ τῆς ἀρχῆς ἔρις τὴν 9ην Φεβρουαρίου τοῦ 1863 προεκάλεσε, καὶ τὸ ἀδελφικὸν αἷμα, αἷμα φιλόπολι, αἷμα ἀγνὴν, αἷμα ἄδολον ἐχύθη !

Ἐκ τοῦ γυθέντος τούτου αἵματος οὐχ ἡ ἐλευθερία, οὐχ ἡ ζωὴ τῆς πατρίδος ἀνεβλάστησαν, ἀλλ' ἡ τῶν περὶ τῆς ἀρχῆς ἐρίζοντων ἐγωϊστικὴ τάσις κατεδείχθη καὶ οἱ τῆς τάσεως ταύτης ἐγωϊστικοὶ σκοποὶ ἐπληρώθησαν !

Τάλα:να Ἑλλάς ! Τὰ τέκνα σου τὰ Σά μητρικὰ στέρνα ἀσπλάγγως καὶ σκληρῶς πλήττουσι ! Τὰ στέρνα, τὰ φιλόστοργα στέρνα, δι' ὧν καὶ ἐγαλούχησας, καὶ ἔθρεψας καὶ φιλοστόργως ζῶν καὶ ὑπῆρξεν ἔδωκας, σπαράττουσιν !

Ἄγνώμονα καὶ ἀστοργα τέκνα !

Αἱ ἀραὶ τῆς πατρίδος καὶ τῶν λοιπῶν ἐγνωμόνων καὶ φιλοστόργων τέκνων τῆς ἐπὶ τῆς ὑμετέρας κακούργου κευφαλῆς.

Οἱ ἀπὸ τῆς 9ης Φεβρουαρίου τοῦ 1863 ἄχρι τῆς 18ης Ἰουνίου τοῦ 1863 τὴν Πατρίδα κυβερνήσαντες, οὐ καλῶς, οὐδὲ συνετῶς τούτων ἐκυβέρνησαν.

Ἡ κακὴ καὶ ἡ ἀσύνητος τούτων κυβέρνησις καὶ ἡ τῶν ἐκτὸς ταύτης ἐνίων περὶ τῆς ἐξουσίας ἐρίζοντων, καὶ ἐρίζοντων μανιωδῶς, τὰς φρικώδεις καὶ ἀπαισίας τῆς 18, τῆς 19, τῆς 20 καὶ τῆς 21 Ἰουνίου τοῦ 1863 ἡμέρας, καθ' ὅν τὸ αἷμα, τὸ ἄθῳον, τὸ ἅγιον αἷμα τῶν ἀδῶλων τέκνων τῆς Πατρίδος οὐχ ὑπὲρ ταύτας, ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν περὶ τῆς ἀρχῆς παραφρονούτων, ἔρριψε ! Τὰς δόους καὶ τὰς πλατείας, τὰ δώματα, καὶ τοὺς κήπους, τὰς αἰθούσας καὶ τοὺς ἐξώστας τῆς ἄλλοτε μὲν ἐνδόξου καὶ μεγίστης, νῦν δὲ ἀδόξου καὶ μικροτάτης πόλεως τῆς Παλλάδος εἰς ἐρυθροὺς μετέβαλε, καὶ τὰς οἰμωγὰς τῶν μητέρων καὶ τοὺς θρήνους τῶν πατέρων, τοὺς ὀλοφρμούς τῶν ἀδελφῶν καὶ τὰ δάκρυα τῶν συγ-

γενῶν, τὴν θλίψιν τῶν φίλων καὶ τὰς ἄρας τῶν ἀφιλοκερδῶν πολιτῶν, δίκην παρνασοῦ κατὰ τῶν κεφαλῶν τῶν αἰσχίστων πολιτικῶν κερδοσκόπων ἐπεμψεν !

✠

Ἡ 22 τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1863 ἀνέτελε καὶ νέα κυβέρνησις ὑπὸ συνελεύσεως ἐξελέγτο, Πρόεδρον ἔχουσα τὸν Βενιζέλου Ρούφον.

Πᾶς ἡ κυβέρνησις ἐκείνη εἰργάσατο ἱστορικὸς ἀπαθὴς καὶ ψυχρὸς, ἀμερόληπτος καὶ κριτικὸς κρινεῖ τε καὶ ἱστορήσει.

Ἐγὼ περὶ ταύτης οὔτε κρίνω, οὔτε ἱστορῶ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἀθανάτου Dante «non raggion di Lei, ma guardo passo»-

Τλήμων Ἑλλάς ! Οἶας καὶ ὁπόσας ἔτι συμφοράς καὶ ταπεινώσεις, ἕνεκα τῶν ἀστόργων καὶ τῶν ἀσπλάγγων, τῶν ἀσεβῶν καὶ τῶν περὶ τῆς ἀρχῆς μανιωδῶς ἐρίζοντων τέκνων Σου !

«Οὐ γὰρ ἤδεσαν τὴν ἐξουσίαν, ἥς πάντες εὐχονται τυχεῖν, ὡς δάχρυστος ἐστίν, οὐδ' ὡς παραφρονεῖν ποιεῖ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν, οὐδ' ὅτι τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχει ταῖς ἐταίραις, ταῖς ἐρᾶν μὲν αὐτῶν ποίσεις, τοὺς δὲ χρωμένους ἀπολλυούσας.»

Ἦ ἀμαθεῖς τῆς ἐξουσίας εὐχέται ! ὦ παράφρονες τῆς ἀρχῆς ἔρασταί !

Ἦ ἀπειροὶ τῆς ἐταίρας ἀσελγεῖς εἰδωολάτραι !

Ἡ ἐξουσία τὸν νέον εἰς γέροντα μεταβάλλει· τὸν ὑγιᾶ εἰς ἀσθενῆ· τὸν εὐφυᾶ εἰς ἀφυᾶ· τὸν κριτικὸν εἰς ἀκριτον· τὸν ἀγαθὸν εἰς πονηρὸν· τὸν ἠθικὸν εἰς ἀνήθικον· τὸν δίκαιον εἰς ἀδίκον· τὸν ἐνάρετον εἰς φαῦλον· τὸν φιλόπολιν εἰς μισόπολιν· τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθῆ· τὸν γενναῖον εἰς δειλόν· τὸν ἀνδρείον εἰς ἀνανδρον καὶ τὸν φιλόανθρωπον εἰς μισάνθρωπον.

Ἦ ἐξουσία ! Ἀσελγῆς καὶ ἀκόλαστος ἐταίρα τοὺς φιλοῦντας σε ἐπὶ τοσοῦτο ἀσελγείας καὶ ἀκολασίας περιάγουσα, ὥστε ἀδυνατοῦσιν, ἀνευ ἐρυθήματος κατὰ τὰς τελευταίας τοῦ βίου των στιγμᾶς, τοῦ παρελθόντος αὐτῶν ν' ἀναμνησθῶσι !!!

✠

Αἱ τῆς 9 Φεβρουαρίου καὶ τῆς 18, τῆς 19, τῆς 20 καὶ τῆς 21 Ἰουνίου τοῦ 1863 τραγικαὶ σκηναὶ εἰς τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ἀπελπίσιν περιήγαγον τοὺς ἀπλουστέρους καὶ τοὺς περὶ τῶν κοινῆ ἀδῶλους μεριμνώντων.

Ἡ ἀπογοήτευσιν καὶ ἡ ἀπελπίσις, σύμβουλοι μωροὶ, τὴν γλῶσσαν παραλύοντες καὶ τὸν νοῦν σκοτάζοντες, παρήγαγον τὴν φοβερὰν σκέψιν καὶ τὴν ἀπέλπιδα κραυγὴν «παιδιά ἐκλέξατε βασιλεῖα καὶ ἄς ἦναι καὶ ἀπὸ ξύλου.»

Κάκιστοι σύμβουλοι ἡ ἀπογοήτευσιν καὶ ἡ ἀπελπίσις, πάντων δὲ τῶν συμβούλων χειρίστος ὁ πατὴρ αὐτῶν φόβος !

Ὁ μέγιστος τῆς δημοκρατικῆς πόλεως τῆς Παλλάδος ποιητῆς, ὁ Σοφοκλῆς, ἐδογματίσεν· «ὅστις τόλμη πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται, ὀρθῆ μὲν ἡ γλῶσσά ἐστίν, ἀσφαλῆς δ' ὁ νοῦς».

Οὐαὶ τῷ ἀνδρὶ, τῷ μὴ μετὰ τόλμης πρὸς τὸν δεινὸν ἐρχομένῳ !

Ἀνάξιος οὗτος ἀνὴρ χρηστὸς νὰ καλῆται, καὶ πολίτης ἐλεύθερος νὰ ὀνομάζεται !

«Royez hommes, si vous voulez zetre citoyens».

Εἶχον δίκαιον οἱ ἀτυχεῖς ἀπογοητευθέντες καὶ ἀπελπισθέντες !

Εἰς ἀπογοήτευσιν βεβαίαν καὶ ἀπελπίσιν ἀναμείρηστον περιάγει τοὺς ἐν πολιτεία συνταγματικῆ καὶ βιώσαντας, καὶ τραγέντας, καὶ μερφωθέντας ὑπηκόους, διότι ἐν τῇ ἡμιμαθείᾳ τὴν διάνοιάν των ἀνέπτυξαν καὶ ἐν τῇ ἀνηθικότητι τὴν ψυχὴν των ἐμόρφωσαν, τοῦ συμφέροντος, τοῦ εὐτελοῦς συμφέροντος, καὶ οὐχὶ τῆς ἀρετῆς, φίλτατοι φίλοι γενόμενοι !

Ἡ ἀπελπίς κραυγὴ ἐκεῖ πέραν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Καλέ, ἐπὶ τῆς νήσου τῶν ἀτίμων πωλητῶν τῆς Πάργας, ἠκούσθη !

Ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ὁ ἐγωϊσμός, ὁ μισαρὸς ἐγωϊσμός, κατοικεῖ!

Πάν ὅ,τι τῆ νήσω ταύτη ξένον, ἢ ἐχθρόν, ἢ δούλον!

Τὸ δόγμα, τὸ ἐγωϊστικὸν τῶν Ρωμαίων δόγμα, ἐν πληρεστάτῃ ἰσχύϊ παρὰ τοῖς Ἄγγλοις ἐτέθη!

Ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης τὸν δημοκρατικὸν Χριστὸν, τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης λατρεύουσι!!!

Ἄναιδῶς ψεύδονται!

Οἱ τὸν Χριστὸν λατρεύοντες πάντας ἀδελφούς ἀφείλουσι· νὰ καλῶσι καὶ πάντας ὡς ἀληθεῖς ἀδελφούς· ν' ἀναπῶσι!

Ψεύδεσθε, Ἄγγλοι τῆς Πάργας, τῆς δυσμοῖρου Πάργας, ἄτιμοι πωληταί, καὶ τῶν ἀτυχῶν ἀσθενῶν Λαῶν μισαρῶτατοι τύραννοι!!!

Τὸ ὑμῶν συμφέρον, καὶ τὸν χρυσὸν καὶ μόνον τὸν χρυσὸν, φιλεῖτε!

Ἡμέραν τινὰ ὁ Λόρδος Chatam, ὁ τοῦ Λόρδου Pitt πατὴρ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς ἄνω βουλῆς, τῆς τῶν Λόρδων βουλῆς, εἶπεν· «ἀπώλετο ἂν ἡ Ἄγγλία, ἐὰν ἐπὶ εἰκοσιτίσaras ὥρας ἐδεικνύετο δικαία».

Οἱ δὲ ἀτυχεῖς ἀσθενεῖς Λαοὶ ἀναφωνοῦσιν· «τοσαύτας ἐπεσώρευσε ἡ Πατρίς τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀδικίας ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἀδικίας, καὶ τοσαῦτα ἐγκλήματα, ὥστε ἐν μόνῃ τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἐν μόνῳ τῷ ἐγκλήματι, τὴν αὐτῆς σωτηρίαν ἐλπίζει.»

Ἦ ἄτιμος κερδοσκοπὸς, μέμνησι τῆς ἀρχαίας Ρώμης, τῆς ληστάρχου τοῦ κόσμου· τοῦ μισανθρώπου δόγματός της «πᾶ· μὴ Ρωμαῖος ἢ ἐχθρὸς, ἢ δούλος»· καὶ τῆς φρικώδους πτώσεως αὐτῆς!

Ταχέως, λίαν ταχέως, θὰ πέσης ἐν τῷ θριάμβῳ τῆς **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, τῆς **ΙΣΟΤΗΤΟΣ** καὶ τῆς **ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ** τῶν **ΛΑΩΝ** τῆς **ΑΡΕΤΗΣ** καὶ τῆς **ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ** τῆς ταλαίνης **ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ** καὶ τῶν χειροκροτημάτων τῶν ἤδη τὴν ἀτιμωτέραν τῶν δουλειῶν δουλευόντων πλασμάτων τοῦ **ΠΛΑΣΤΟΥ**, ὃν διὰ τῶν ἀσεβῶν πράξεων Σου, ἀσεβεστάτη, ὑβρίζει, ὑβριν δεινοτάτην!

Τὰς Κυριακὰς δὲν ἐργάζεσαι, ἐπὶ ἀπειλῇ ποινῆς, ἐργασίας ἀθώας. Ἀλλὰ περιάγεσαι εἰς μέθην, ἀναξίαν λογικοῦ ὄντος, ἀναμιμνησκόμενῃ οἱ **ΔΟΥΛΟΙ ΛΑΟΙ** ἀντὶ Σου, ἐργάζονται, δούλου ἐργα!

Τὸν **ΘΕΟΝ** καὶ τὸν **ΔΙΚΑΙΟΝ** ἐπικαλεῖσαι, ἢ τὸν **ΣΑΤΑΝΑΝ** καὶ τὴν **ΑΔΙΚΙΑΝ** ἀποθεοῦσα!

Ἄδίκει τοὺς Λαούς!

τὴν ἀνθρωπότητα τυράννει!

Ἡ ἡμέρα τῆς **ΑΔΙΚΙΑΣ** καὶ τῶν ἀδικῶν, τῆς τυραννίας καὶ τῶν τυράννων παρελεύσεται ὡς βάρβαρος τῶν ρουμιῶν ἐν ὥρᾳ καταγίδος

Ἡ ὥρα τῆς τιμωρίας, τῆς ἐπαναστάτης τιμωρίας, ἐγγίζει!

Λαοί, ἐν γὰρ, ἦν ἡ **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**, ἡ **ΙΣΟΤΗΣ**, ἡ **ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ** προκαλεῖ, **ΕΓΕΡΘΗΤΕ!**

Ἡ ἐγερσις ὑμῶν, ἡ τοῦ **ΘΕΟΥ** τῆς **ΑΓΑΠΗΣ**, τοῦ **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ** ἐγερσις!

Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καὶ ἐλπίζετε!

Ἡ **ΑΓΑΠΗ** τὰ πάντα εὐκόλα, ἢ δὲ **ΕΛΠΙΣ** τὰ πάντα γλυκύτερα καθιστῶσι.

Ρόκκος Δ Κοῦδᾶς.

ΠΙΦ!— ΠΑΦ!

Ἰερραξισταστικὴ πίσις.— Ὁ κ. Γαλιάτσας τοῦ ἴδωσε περὶ καὶ κατάλαθε· μπορεῖ νὰ καυχᾶται ὅτι ἔβαλε τὰ γυαλιὰ στὸν Μπέστη καὶ στοὺς λοιποὺς προκατόχους του. Φαντασθῆτε περὶ τοῦ ἔρθεν ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ πρὴγγειλεν εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας τῶν φυλακῶν ρητῶς, ν' ἀπαγορεύσωσι

τὴν εἴσοδον εἰς οἰονδήποτε ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐπισκεφθῇ εἴτε τὸν Ρόκκον εἴτε τὸν Ραμπαγᾶ καὶ μὴ ἔχοντα ἄδειαν τῆς εἰσαγγελίας. Καὶ τί νομίζετε ἀπαιτεῖ διὰ νὰ παραχωρήσῃ τοιαύτην ἄδειαν; οὔτε πολὺ, οὔτε ὀλίγο. Νὰ ἦνε ὁ αἰτῶν ἄδειαν... πατὴρ ἢ ἀδελφὸς τῶν φυλακισμένων! Καὶ τὸ ἐξαγομένον τῆς τοιαύτης πρωτοτύπου καὶ μοναδικῆς ἀποφάσεως εἶναι ὅτι ἂν κατὰ τύχην οἱ φυλακισμένοι· δὲν ἔχουν οὔτε πατέρα, οὔτε ἀδελφόν, εἶναι καταδικασμένοι νὰ μὴ ἴδωσιν ἀνθρώπου πρόσωπο καὶ νὰ μὴν ἀκούσων ἀνθρώπου λαλιά! Τίποτε ἄλλο δὲν μένει τώρα στὸν Ραμπαγᾶ καὶ τὸν Ρόκκον, παρὰ νὰ προσκαλέσωσιν ἐδῶ τοὺς δημάρχους Σίφνου καὶ Κεφαλληνίας ὅπως παραμένοντες διαρκῶς ἐν τῷ γραφείῳ τῆς εἰσαγγελίας βεβαιῶσι τὴν ταυτότητα τῶν αἰτούντων ἀδείας. .! Σημειώσατε ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἐξαιρεῖ οὔτε τοὺς πρώτους ἐξαδέλφους ἀκόμη! Ποῦ ζῶμεν! Σιγὰ σιγὰ θὰ τοὺς κόψουν καὶ τὸ φατ. Τὰ συγχαρητήριά μας κ Γαλιάτσα διὰ τὴν ἀπόφασίν σας!

ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΧΑΡΑΙΣ

Πανηγυρικῶς πλέον ἐτελέσθησαν ἐν Τριπόλει, τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, οἱ γάμοι τοῦ προσφιλεστάτου ἱμῖν Χαραλάμπου Πετούση, εἰς οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἀκόμη χα ρ ἰ λ ἄ μ π ε ι μετὰ τῆς χαριτοδριθούς καὶ πολυφέρνου δεσποινίδος Μαριγῶς Γ. Πετούνη, Παράνυμφος ἦν ὁ κ. Εὐστάθιος Πετούσης. ἀντιπροσωπεύων τὸν ἐν Παρισίοις διαμεινόντα χάριν τῆς υγείας τοῦ υἱοῦ τοῦ Γεώργιον Πετούσην.

Οὔτω συνεδέθη ὁ φίλος ἡμῶν ἐπαξίως τῶν τόπων αὐτοῦ προτερημάτων, μετὰ οἴκου λαμπροῦ τῆς Τριπόλεως γενναίας ἔχοντος παραδόσεις.

Οἱ γάμοι ἐτελέσθησαν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις καὶ χοροῖς, με συμπόσια πρὸ ἀβραμιαίων τραπεζῶν.

Ὁ **Ραμπαγᾶς** ραίνει ἐν τῶν φυλακῶν τοὺς νεονύμφους διὰ τῶν ἐγκαρδιωτέρων αὐτοῦ εὐχῶν.

Εἶθε νὰ διαρρησῇ ὅλη των ἡ ζωὴ ὡραία ὡς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ γάμου.

Δεχόμεθα τὰ κουφέτα εἰς τὰς φυλακὰς, ἂν τὸ ἐπιτρέπη ὁ κ. ὑποφρούραρχος.

ΠΛΑΤΑΝΟΣ ΚΑΙ ΛΕΥΚΗ

ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ

Ἐνα πλατάνι φουντωτὸ στὴ φυλακὴ κλεισιμένον
Ποῦ ἔνε ἴσθι ρίζα· σὶ ὄν κορμὸ με δάκρυα ποτιζμένο,
Σὲ τειχογύριστη αὐλῇ ξαμόνει τὰ κλαριά του
Νὰ σμίξῃ με μιὰ λιγερὴ ποῦχι· ἀγαπητικὰ του
Ἡ λιγερὴ ὅπ' ἀγαπᾶ, μιὰ λευκὰ φυτεμένη
Ἄπ' ὄξ' ἀπὸ τῆ φυλακῆ, τοῦ δείχνει θυμωμένη
Τρεμουλιχαστὰ τὰ φύλλα της, μαζεύει τὰ κλαριά της
Δὲ θέλει τέτοιο πλάτανον νὰ μῆπ' ἴσθιν ἀγκαλιὰ της.
— Πῶς εὐμορφη γειτόνισσα, τῆς κραίνει τὸ πλατάνι.
Πῶς δὲν ἀπλόνει τὰ κλαριά νὰ σμίξουν τὰ κλαριά μου
Τὴ λευθερίᾳ σου δόσε μου κτὶ πάρε τὴ σκλαβιά μου.
— Τὶ νὰ σὲ κάμω, πλάτανε; Πουλί δὲ σὲ ζυγόνει,
Κάθε πουλί πετάμενον σὲ βλέπει καὶ μογόνει,
Γιατὶ φλουόνει γύρω σου τ' ἀγέρο· π' ἀνασαινεῖς
Γιατὶ τὸ γάλα τῆς ζωῆς ἀπ' τὴ σκλαβιά βυζαίνει.
Δὲν ἔχεις κελαδῆματα τὸ γάμο μας νὰ ψάλουν,
Δὲν ἔχεις φύλλο γιὰ φιλι παρὰ γιὰ δάκρυο μόνον
Καὶ θρέψεσαι ἴσθις φυλακῆς τὸ στεναγμὸ, τὸν πόνο.
Τ' ἄκουσ' ὁ ἔρμος πλάτανος καὶ πιροκαταρτίεται
Τὴν ὥρα ποῦ τὸν φύτεψαν ἐκεῖ ποῦ τυραννιέται

Σὺν νᾶταν εἰς Ἰσόβια ὁ δόλιος δικασμένος

Ἄχ! τί νὰ νᾶται φυλακὴ καὶ νᾶτ' ἔρωτευμένο.

Μεσοκόπος.

(*) Εἰς τὴν φυλακὴν ὅπου ἐκλείσθη ὁ ΡΑΜΠΗΓΑΣ εἶναι φυτευ-
μένος πλάτανος τείνων τοὺς κλάδους αὐτοῦ πρὸς λευκὴν, ἐξω τοῦ
τείχους τῶν φυλακῶν ὑπερηφάνως ὑψομένην. Ἐκ τούτου ἐνεπνεύ-
σθη τὸ ἀνωτέρω ποιημάτιον αὐτοσχεδίως γραφέν, ἔτσι μονοκονδυ-
λιὰ, καθὼς ἐφέτος τοῦ συμβαίνει ἀπὸ τριῶν μηνῶν νὰ γράφῃ ὅλα
τοῦ ἐν γένει τὰ ποιήματα, εἴτε πολιτικά, εἴτε μὴ καὶ νὰ διδῇ ἀπ'
εὐθείας καθαρὰ εἰς τὸ τυπογραφεῖον χωρὶς ποτὲ νὰ τ' ἀντιγράψῃ,
καθὼς ἄλλοτε. Τὴν διαύγειαν αὐτὴν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν εὐγέ-
ρειαν καὶ τὸ φυσικὸν καὶ ἀβλαστον τῆς στιχοουργίας του δὲν ἤξεύρει
ποῦ νὰ τὸ ἀποδώσῃ, διότι σημειωτέον, ὅτι χρῆσιν ποτοῦ δὲν κά-
μνει. Εἶναι δὲ διαρκῶς ἡ φαντασία του ὑπὸ ἄτμον καὶ τὴν νύκτα
ἀκόμη ἂν τύχῃ νὰ ἐξυπνήσῃ, πρᾶγμα συμβαίνον αὐτῷ συχνότατα,
σηκονεταὶ καὶ γράφει, χωρὶς καφεὶ κἂν καὶ ἀνιπτος. Περὶ τῆς ἀλη-
θείας τούτων δύναται νὰ μαρτυρήσωσιν οἱ φίλοι.

Δὲν τὸν καταβάλλει τίποτε. Σὲ καλὸ σου ΡΑΜΠΗΓΑ!

Τὸ ποίημα τοῦτο καὶ ἄλλα πολλὰ ἔμμετρα καὶ πεζὰ, ἐγράφησαν
τὴν νύκτα καθ' ἣν ἄς ἐκλείσεν ὁ φοβερός Πολιτικός εἰς τὴν ἐπι-
ἀποπάτων καὶ πρὸ ἀποπάτων αἰθούσαν τῶν φυλακῶν, περὶ τῆς ἐκά-
ναμεν λόγον. Εἰς τὸ πετσμά του εἰργάσθημεν ΠΟΛΥ.

ΟΙ ΘΕΟΤΟΚΑΙ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ἐκ τῆς ἀγαπητῆς τῷ ΡΑΜΠΗΓΑ Κερκύρας, ἐστάλη ἡμῖν ἡ
κάτωθι νόστιμη καὶ σκανδαλώδης ἀλληλογραφία, ἣν εὐχαρίστως
δημοσιεύομεν, γνωστοποιούντες συνάμα τῷ ἐπιστέλλοντι ὅτι μετ'
ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως θὰ γίνωνται δεκταὶ ὑπὸ τοῦ ΡΑΜΠΗΓΑ αἱ
ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι ἀποστελλόμενα, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του,
ἀλληλογραφίαι, ἀποῦ μάλιστα ἂν προέρχωνται ἐκ μέρους ἐν ᾧ ἀπο-
λαύει μεγίστης δημοτικότητος ὁ ΡΑΜΠΗΓΑΣ, καὶ μάλιστα μετὰ τὰ
τελευταῖα συμβάντα ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς καθημερινῆς αἰ-
τήσεως τοῦ ἐκεῖ ὑποπρακτορεῖου τῶν ἐφημερίδων, περὶ αὐξήσεως
τῆς ἀποστολῆς φύλλων.

ΚΕΡΚΥΡΑ τῆ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1888.

Ἀγαπητέ («Ραμπαγᾶ», γεννηθῆτω φῶς! καὶ ἐγένετο φῶς!

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2271 τῆς κατὰ «Παλιάνθρωπον» ἀ-
χρήστου, καθ' ἡμᾶς δὲ εὐχρήστου, ἕνεκα τοῦ μεγέθους τῆς,
«Ἀκροπόλεως» περιέχεται ἱκτενὲς ἐκ Κερκύρας ἄρθρον, δι'
οὗ ὁ ἀποστείλας ἐξυμνεῖ καὶ θυμιατίζει τὸν τε κόμητα ὁ
πουργὸν τῶν Ναυτικῶν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κόμητα δῆ-
μαρχον Κερκυραίων. Ὅσα ἔργα ἐκτελοῦνται ἐν τῷ δήλωματι
τ' ἀποδίδει εἰς τὴν δραστηριότητα (sic) τοῦ νῦν δημάρχου.
Τὸν κακὸν τοὺς τὸν καιρὸν. Τὰ ἔργα ταῦτα πρὸ πολλοῦ καὶ
πρὶν εἰ ἀρπάξῃ τὴν δημοτικὴν ἔδραν ὁ κόμης δήμαρχος
Θεοτόκης, ἐψήφισθησαν, ἀλλ' ὁ ἐπὶ τόσον χρόνον δημαρχεύ-
σας δημοτικὸς πάρεδρος δὲν τὰ ἐξετέλει διὰ νὰ κάμῃ τὴν
φιγούρα του ὁ κόμης, ὅστις τὸ ἐρριξεν εἰς τ' Ἀληπασσάτικο.
Ὁ καυγᾶς εἶναι γιὰ τὸ κάπλωμα ἔχουσιν ἀνάγκη δανείου
οἱ δημοτικοὶ μας ἄνθρωποι. Τὸ δάνειον, ἂν γίνῃ, θὰ τὸ κα-
λύψῃ φίλος τῶν τριεπιπέδων ἐνταῦθα, ἵνα οἱ χαβιανοὶ
ταῖς βάλλουν τὰ νύχια τοὺς καὶ εἰς τὸν δῆμον μας, ἀφοῦ
κατεξέσχισαν τὴν πρωτεύουσάν. Ὁ εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν»
ἀποστείλας ἐπαινεῖ ἀκόμη καὶ τὸ αὐθαίρετον τοῦ κόμητος
δημάρχου, ἀλλὰ ποῦ ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τόσα κουραφέξαλα,
ἐν ᾧ σκοπεύομεν νὰ σοὶ εἴπωμεν, ὅτι ἔτεκεν ὁ Θεὸς ὡς σοὶ
ἔγραφέ ποτε εὐφυῆς τις ἀνταποκριτῆς σου. Ἔτεκεν ὁ Θεὸς
βουλευτὴν καὶ ὑπουργὸν, ἔτεκεν ὁ Θεὸς δῆμαρχον, τί ἄλλο
πλέον θὰ τέξῃ; Ἄς παύσῃ τίκτων διότι διὰ τοιούτων τό-
κων θὰ λησμονηθῇ καὶ ὁ τόκος του. Ἔτεκεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐ-
παναφέρῃ ἡμᾶς ὑπὸ τὴν Βενετοϊανικὴν τῆς Ὀνοράνδας ἐπο-
χῆν. Μετὰ τὰς ὑγείαις σας, θὰ μᾶς εἴπηρ' ἔχεις δίκαιον, ἀλ-
λὰ τί νὰ κάμωμεν οἱ ὀλίγοι μετὰ σοῦ ὁμοφρονούντες; — Σε-
φυλλίζομεν τὸ Κερκυραϊκὸν λεξικὸν καὶ ἀρχίζομεν ἀπὸ σή-
μερον νὰ σοὶ ἀποστέλλωμεν τὰς τῶν διαφόρων λέξεων ση-
μασίας.

Σημασίας. (Ἐκ τοῦ Κερκυραϊκοῦ λεξικοῦ).

«Δήμαρχος».

Ἡ λέξις αὕτη δήμαρχος, ἔς τὴν βίβλον τῆς Κερκύρας,
σημαίνει: τόκος τοῦ Θεοῦ, κόμης, λιμοκοντόρος,
ἠψήλός, ἰσχνός, μακρόσκελος; κατάρτα μαύρης μοῖρας,
μορφὴ γυφοκονεῖσματος, χαρτιῶν ὁ προφαστός,
λιγάκι Σαρδανάπυλος, νγός εὐσεβῆς Καζάτζι,
ποῦ τὸ συμφέρον του ποτὲ τὸν δῆμον δὲν λειράζει.

Δημοκράτης.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ἐρωτῶμεν τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐργαζό-
μενον ἐπιθεωρητὴν κ. Λεωτσάκον τί ἀπέγεινεν ἡ ὑπόθεσις τῶν παι-
γνιοχάρτων ἄτινα μεταδᾶς ἀνεκάλυψεν εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς τῶν
ὑποδικῶν; Μᾶπως κατ' ἐντολὴν τοῦ πατρωνοῦ του Γ'. Ἀναγνω-
στοπούλου συνεκάλυψε τὴν ὑπόθεσιν, ὅπως καυχᾶται καὶ λέγει ὁ
πωλητὴς τῶν παιγνιοχάρτων καὶ φύλαξ τῶν φυλακῶν Ἰωάννης Να-
νιόπουλος; διατὶ καὶ πῶς δὲν ἐξέδωκεν μέχρι σήμερον τὴν ἀπόφασίν
του, ἡ μᾶπως δὲν ἤρκουν Αἱ ἘΝΝΕΑ δεσμίδες παιγνιοχάρτων; θὰ
ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῆς μυστηριώδους ταύτης ὑποθέσεως. Ἄλλ' ὁ κ.
Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης πῶς ἐπιτρέπει οἱ φύλακες τῶν φυλακῶν
νὰ ἐξασκῶσιν ἀνέτως καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ λαθρεμπορίου καὶ νὰ
ἀποκομίζωσιν εἰς τὰ θηλάκιά των χρήματα καὶ χρήματα ἐναντίον
τοῦ ἰσοζυγίου;

5

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ. — Εὐχαριστοῦμεν τὰς συναδέλφους, αἵτινες
ἔγραψαν ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τὰ τῆς καταδιώξεως τοῦ ΡΑΜΠΗΓΑ. Δυ-
στυχῶς ἔχομεν τόσον ὀλίγας νὰ εὐχαριστήσωμεν! Ἐνῷ ἔπρεπεν
ὄλαι, μᾶ φωνῆ, λόγῳ συναδελφότητος, νὰ κτυπήσουν τοὐλάχιστον
τὸ παράνομον τῆς κατασχίσεως τοῦ ἀδημοσιεύτου ἐπιφύλλου ἡμῶν.
Τὰς ἰδιαιτέρας δ' ἡμῶν εὐχαριστίας τῷ ΣΥΛΛΟΓῳ διὰ τὸ ὠρατὸν
τοῦ ἄρθρου, τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ καὶ τῆ
ΧΩΡΑ. Ὁ Παλιάνθρωπος μᾶς εἰρωνεύθη ὀλίγον ἀλλὰ
δὲν πειράζει. Γνωρίζομεν δὲ μᾶς ἀγαπᾶ, διότι ἐν τῇ ἀγάπῃ του
πρὸς τὸν λαόν, συναντώμεθα. Ἀπὸ τῆς Ἐπιθεώρησιν δὲ,
ἔγραψεν τὸ ἐπεριμέναν καὶ δὲν μᾶς ἐξέπληξεν. Ἡ δὲ ΑΚΡΟΠΟ-
ΛΙΣ καὶ ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ πάλι πολλὰ ἔγραψαν. Ἡ ΝΟΝΑ τὰ ἐμάσ-
σθη μετ' ἐχθρῶν κατ' ἀρχὰς ἀλλὰ ἐφάνη κατόπιν κυριευμένη ὑπὸ
τῆς παλαιᾶς αὐτῆς συμπαθείας πρὸς τὸν βαπτιστικὸν τῆς. Τὴν
Σφαιραν δὲν τὴν εἶδομεν, θὰ εἶναι ὅμως πιστεύομεν, εὐχαρι-
στημένος ὁ ΦΙΛΟΠΟΛΙΣ αὐτῆς οὗ εἰσηκούσθη ἡ διὰ κυρίου ἄρθρου
σφοδρὰ εἰσηγήσει περὶ καταδιώξεως ἡμῶν αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς
εἰσαγγελίας. Πρὸ νοῖα νὰ καθόλου δὲν εἶδομεν, ἀλλὰ ὑποθέτωμεν
ὅτι θὰ ἔλαβεν πρόνοιαν περὶ τῆς ὑποθέσεώς μας. Παρ' ὀλίγον νὰ
λησμονήσωμεν τὴν Παλιγγενοσίαν ἥτις ἐδείξεν ἀρκούσαν
ἀδρότητα, μετὰ δὲ τὸν κομματισμὸν αὐτῆς, μὴ γράψασα ὅτι συνε-
λήφθημεν μετὰ τὰ νυκτικά μας καὶ τὰ λοιπά καὶ σημειώσασα ὅτι αὐθόρ-
μητα ἠκολούθησαμεν τὸν κ. Ζῶν. Ἄ! δὲν εὐχόμεθα εἰς καμμίαν
τῶν συναδέλφων νὰ εὐρεθῇ πῦτε ὑπὸ τὸ κράτος παρομοίας αὐθαι-
ρησίας.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Ἐν τῇ τρίτῃ στήλῃ τοῦ Παραρτήματος ἀντι-σαλ ἰσχυρότερα
Βασίλλια κατ. ἀνάγνωθι καὶ ἰσχυρότερα Βασίλλια
λ. α. β.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τακτικῶς ἀναγνώστη «Ραμπαγᾶ» Ἐλθέτω ἡ ἐπιστολή σας καὶ
σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Τὸ γραφεῖον μᾶς μετὰ τὸν ἀρβύνα ἀστυνομικὸν
ἀποκλεισμὸν τοῦ εἶναι πάντοτε ἀνοικτὸν καὶ δύνασθε προσερχόμε-
νος ν' ἀγοράζητε φύλλα. Τὸ Γραφεῖον κεῖται κάτωθι τοῦ δημαρχι-
κοῦ καταστήματος. Ἡ παράνομος καταδίωξις τοῦ «Ραμπαγᾶ» θὰ
ἔχῃ προσεχῶς συνεπέας. — Τῷ συνδρομητῇ Κ. Α. Σὰς εὐχαριστοῦ-
μεν διὰ τὰ συγχαρητήριά σας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ προτιμηθῶσιν
αἱ πολιτικαὶ ἐπιφυλλίδες ὡς τὸ Τίς π. τ. α. ε. κ. λ. π.